

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-283

София, 29.11. 2018 г.

ДО
Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНА
ПОЛИТИКА, БЛАГОУСТРОЙСТВО И МЕСТНО
САМОУПРАВЛЕНИЕ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

✓ Копие: Г-Н ХАЛИЛ ЛЕТИФОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

**УВАЖАЕМИ Г-Н ВЕСЕЛИНОВ,
УВАЖАЕМИ Г-Н ЛЕТИФОВ,**

Във връзка с изпратения за становище законопроект за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, № 854-01-83, внесен за разглеждане в Народното събрание от Станислав Иванов и група народни представители на 14.11.2018 г., Министерството на финансите, респ. Агенция „Митници“ и Националната агенция за приходите, изразява следното становище:

1. Предлагаме в точка 2 на § 6 от законопроекта думата „*незаплатени*“ да се замени с „*непогасени*“, така както е в т. 1. Целта е уеднаквяване на използваните понятия в редакциите на двете точки, както и прецизиране с терминологията, ползвана в чл. 168 от *Данъчно-осигурителния процесуален кодекс* (ДОПК), във връзка с начините за погасяване на публичните вземания.

2. В § 9 относно чл. 167, ал. 3а: Разписаната разпоредба създава неяснота относно контрола, осъществяван от длъжностни лица в Агенция „Митници“, а именно че същите само контролират транзитния трафик. С цел прецизиране на разпоредбата предлагаме думите „точките на влизане и напускане на границите на Република България“ да се заличат.

3. По отношение на редакцията на § 13, т.2, ал. 10 от проекта и в частност изречение второ, предлагаме с оглед правна сигурност в текста да не се препраща към чл. 169, ал. 3 от ДОПК, а да се изпише желаната цел – погасяване чрез прихващане, като се спазва поредността на възникване. Нормата на чл. 169, ал. 3 от ДОПК предвижда възможност самият длъжник при наличие на няколко публични вземания, които не е в състояние да погаси, да заяви пред съответния компетентен орган кое от тях погасява, което в редакцията на ал. 10 от законопроекта не се предвижда и съответно не кореспондира с реда, регламентиран в ал. 3 на чл. 169 от кодекса.

4. В § 13 относно чл. 172 от ЗДвП:

Член 171, ал. 1 от ЗДвП гласи, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предлагаме да се измени текста на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП (превизи

промените в Закона за митниците, § 50 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане - обн., ДВ, бр. 98 от 27 ноември 2018 г.), принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2, б. „ж“ от ЗДвП да се прилагат с мотивирана заповед от териториалния директор на териториалната дирекция в структурата на Агенция „Митници“ или от оправомощено от него длъжностно лице.

5. В § 14 относно чл. 179 и в § 15 относно чл. 187 от ЗДвП:

От предложените изменения и допълнения в чл. 179, ал. 3 – 3в, единствено в ал. 3б е предвидена и имуществена санкция. В предложеният текст на чл. 187, ал. 3 от ЗДвП, е предвидена и имуществена санкция в случаите по чл. 179, ал. 3 – 3в.

Предлагаме ясно разписване на размера на имуществената санкция в административнонаказателната разпоредба. Обръщаме внимание, че в изпълнение на разпореденото в т. 2 на Решение № 69 на Министерски съвет от 05.02.2018 г. за одобряване на доклад от заседанието на междуведомствена работна група по Проблемна област „Независимост на съдебната система и корупцията“, създадена със Заповед № Р-170 от 30.04.2017 г. на министър-председателя на Република България, за изпълнение на Решение № 617 на Министерския съвет от 2015 г. за приемане на анализ на проблемите, възпрепятстващи нарастването на инвестициите, и на мерки в посочената област, са констатирани множество слабости в административнонаказателната дейност, реализирана в Република България. Основни насоки към администрациите по отношение на приетия доклад, касаят необходимост от диференциране размерите на административни наказания според вида на нарушителя, преразглеждане размерите на наказанията спрямо вида на нарушителите, извеждане на имуществената отговорност на юридически лица и еднолични търговци, като основание и размер. В голяма част от нормативните актове, въвеждащи имуществена отговорност на юридически лица и еднолични търговци, предвидена в чл. 83 от ЗАНН, този принцип за извеждане на размер на имуществената санкция, е спазен.

В т. 2 на Решение № 69 на Министерския съвет от 05.02.2018 г., е предвидено констатираните слаби места, посочени в приложението към решението да бъдат отстранени със съответните законови промени.

Предлагаме текстът на ал. 3 на чл. 187 от ЗДвП, да се прецизира с оглед разпоредбите на чл. 179, ал. 3 – 3в, към които препраща, като текстът да касае единствено определяне на административнонаказателно отговорните лица.

Относно чл. 179, ал. 3ж от ЗИД на ЗДвП: Предлагаме изрично да бъде разписано изготвянето на съвместна инструкция между Агенция „Пътна инфраструктура“ и Министерството на вътрешните работи за уведомяване във връзка с временните забрани за обществено ползване на пътищата. Предложението е обусловено от обстоятелството, че митническите служители, осъществяващи контролни функции на ГКПП няма да имат информация защо определеният маршрут не е бил спазен от съответния превозвач, което на ГКПП ще създава предпоставки за субективни решения от съответния митнически служител с контролни функции.

Предвид изложеното, предлагаме накрая на разпоредбата да се добави второ изречение: „Националното ТОЛ управление при Агенция „Пътна инфраструктура“ своевременно информира всички контролни органи по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата за временната забрана за обществено ползване на пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа“.

6. В § 17 относно чл. 189е от ЗИД ЗДвП:

Предлагаме в чл. 189е, ал. 6 текстът „не се издава наказателно постановление“ да се замени с „производството се прекратява“, тъй като със съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) същото е образувано, по е предложението се създава неяснота за завършеност на производството. Съгласно Закона за административните нарушения и наказания в шестмесечен срок след съставяне на АУАН и предявяването му се издава наказателно постановление или мотивирана резолюция за прекратяване.

Предлагаме разпоредбата на ал. 10 да отпадне. Считаме, че след 15.08.2019 г. тази

инфраструктура“, като данните би следвало да се генерират в справка и да са достъпни във връзка с административните функции на компетентния по изготвянето на наказателното постановление орган. Алтернативно предлагаме сроковете за уведомяване да бъдат увеличени, на минимум три работни дни.

Предлагаме ал. 11 на чл. 189е да се прецизира, като се вземат предвид разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Съгласно чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. Съгласно чл. 44, ал. 3 от същия закон, в двуседмичен срок от подписването на акта той се изпраща на наказващия орган заедно с възраженията, събраните доказателства и другите приложения към преписката. Считаме, че в ЗАНН точно е разписан срок за предаване на АУАН на административнонаказващия орган и не следва да се въвежда друг срок, който се брои в дни.

7. В § 18 относно чл. 189ж се предлага актове за налагане на административни нарушения и наказателни постановления да бъдат издавани и като електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис и да бъдат връчвани чрез изпращане на електронно съобщение на посочен от лицето електронен адрес. Считаме, че електронно връчване следва да бъде предвидено в процесуалния закон, уреждащ административното наказване и да важи за всички административнонаказателни производства.

Съгласно чл. 84 от ЗАНН, доколкото в същия закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

На следващо място, съгласно тематичното място на тази разпоредба и систематичното тълкуване на нормата, предложеното допълнение попада в Глава седма „Административнонаказателни разпоредби“ на Закона за движение по пътищата. Видно от тази глава, в нея са поместени административнонаказателни състави по отношение спазването разпоредбите на този закон. Обществените отношения, които се засягат с предвидените нови административнонаказателни състави и обществените отношения, които се засягат в досега действащите административнонаказателни разпоредби, се нуждаят от една и съща степен на защита. Предвид което не следва да се предвиждат само за част от административнонаказателните състави в закона специални правила по отношение на връчването, т. е новите състави не се явяват специални и не се нуждаят от по-голяма степен на защита.

Следва също така да се обърне внимание на константната съдебна практика по отношение на връчването на АУАН или електронен фиш, или наказателно постановление. Съдебните състави единодушно приемат, че предявяването на АУАН е равнозначно на предявяване на обвинение при наказателно преследване, и предявяването на друго лице, извън административнонаказателно отговорното лице е съществено процесуално нарушение, поради ограничаване на правото на защита, което право е защитено и от Конвенцията по правата на човека. Изключение от това правило, съдебните състави приемат единствено, когато действието е извършено от друго лице, упълномощено изрично да получи препис от АУАН или наказателното постановление. С предложенията се създава колизия между няколко административнонаказателни състава от Закона за движение по пътищата с всички останали нормативни и подзаконовни нормативни актове, съдържащи административнонаказателни разпоредби.

Предлагаме след прецизиране на текстовете, да се предвиди в преходните и заключителни разпоредби на ЗИД ЗДвП изменение в ЗАНН - изрична разпоредба относно издаването като електронен документ на актове и наказателни постановления и относно връчването им чрез електронно съобщение, независимо от разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН, доколкото в Наказателно-процесуалния кодекс няма предвидена такава употреба.

8. В §19 относно чл. 189з, ал. 4: Предлагаме прецизиране на разпоредбата при анулиране на електронния фиш, като се добави текст: „В случай, че бъде установено по безспорен начин, че към момента на ползването на платената пътна мрежа от контролираното пътно превозно средство, изискуемата такса не е била дължима“. Имат се предвид моторни превозни средства на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Национална служба за охрана и други пътни превозни средства със специален режим, включително и такива от НАТО.

9. В § 20, т. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗДвП относно чл. 15, ал. 3а от Закона за митниците, думите „председателя на агенцията и управителния съвет“ да се заменят с „директора на агенция „Митници“ и председателя на управителния съвет“.

10. По отношение на § 21 от преходните и заключителни разпоредби на законопроекта за изменение в чл. 7, ал. 6 от *Закона за автомобилните превози (ЗАП)*, нямаме бележки и предложения. Извън това, в контекста на действащата редакция на чл. 7, ал. 6 от ЗАП следва да се има предвид, че с § 14 от проект на *Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс*, публикуван на портала за обществени консултации на Министерския съвет, е предложена нова редакция на изречение второ и трето от ал. 6 на чл. 87 от ДОПК: „В удостоверението за наличие или липса на задължения да се съдържа информация за размера на публичните задължения, включително отговорността за чужди задължения и общия размер на обезпечените задължения. В удостоверението не се отбелязват задължения по невлезли в сила актове, разсрочени или отсрочени задължения, включително обезпеченият размер на тези задължения“. В тази връзка, в случай че нормата влезе в сила, това ще наложи и промяна в настоящата редакция на чл. 7, ал. 6 от ЗАП, която да предвижда търговецът да няма публични задължения, включително и обезпечени, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, разсрочени или отсрочени задължения.

11. В § 22, т. 3 от преходните и заключителни разпоредби на ЗДвП относно чл. 10е, ал. 3 от Закона за пътищата:

Предлагаме разпоредбата на чл. 10е, ал. 3 да се прецизира, тъй като към настоящият момент не е ясно разписана, което води до различно тълкуване. Видно от предложения текст, длъжностните лица на Агенция „Митници“ на изход на ГКПП, могат да събират такса по чл. 10, ал. 2 или такса 10а, ал. 2, или такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата, което е предпоставка за различно тълкуване и прилагане на закона. Предлагаме изрично да се разпише, че при заплащане на такса по чл. 10а, ал. 2 или по чл. 10б, ал. 5, се образува и административнонаказателно производство за установеното нарушение, тъй като при заплащане на такса по чл. 10, ал. 2 лицата се освобождават от административнонаказателна отговорност.

МИНИСТЪ

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

